

PRIMA: Predsednik Odbora Narodne skupštine za odbranu i bezbednost:
g. Dragan Todorović

Број: 15-10-2009			
Орг.јед.	Број	Датум	Вредности

Poštovani,

Moje ime je Jugoslav Petrušić. Vojno odeljenje Okružnog suda u Beogradu, u januaru ove godine, odlučilo je da prekine ponovljeno suđenje u procesu koji se pred tim sudom vodi protiv mene i još četvorice saoptuženih. Predmet je zbog nedostatka dokaza vraćen na dopunu istrage, ali to ne menja činjenicu da nas i dalje terete da smo formirali grupu „Pauk“ kako bi smo se bavili špijunažom u korist francuske obaveštajne službe. Optuženi smo i za ubistvo dvojice kosovskih Albanaca tokom NATO bombardovanja SRJ 1999, iznudu i nedozvoljeno držanje oružja. Od ovih optužbi smo već jednom oslobođeni na sudu. Pošto nisam običan vojnik, niti kriminalac (bavim se obaveštajnim radom) ukoliko Sud ne bude konačno tačno utvrdio pod kojim sam okolnostima došao na Kosovo 1999. godine i kakva je bila moja uloga tamo, ponovo ću biti apsolutno onemogućen da iznesem adekvatno svoju odbranu.

S ozbirom da se u medijima i u mnogim haškim i domaćim procesima spominjem u kontekstu da sam počinio i učestvovao u najtežim krivičnim delima tokom devedesetih godina, od špijunaže Savezne republike Jugoslavije, tj. izdaje zemlje, preko ratnih zločina na Kosovu i Metohiji, zločina u Srebrenici... ponestaje mi mogućnosti kako da se odbranim od tih orkestriranih neistina, zbog čega se i obraćama vašem Odboru. Želja mi je da doprinesem bezbednosti ove zemlje i njenih građana, time što ću sa vama da podelim svoja saznanja o tome šta se zaista dešavalo tokom ratnih dejstava u SRJ i Srbiji tokom devedesetih, a o čemu posedujem i prateću dokumentaciju.

Na početku želim da se ogradim i kažem da ni na koji način ne pokušavam da izbegnem da nadležni sud utvrdi kakva je moja stvarna uloga i koji je stepen moje odgovornosti u tim događajima, ali nemam moralno, pa ni istorijsko pravo da ćutim o saznanjima koje se tiču ne samo mene, već i moje države, a koje sam prikupio baveći se profesionalno svojim poslom.

Ovo suđenje je, tvrdim, pripremanje terena da se kroz moj sudski proces pripreme svi, u to vreme tek predstojeći procesi preko kojih bi ljudi umešani u zločine na ovim prostorima, osuđujući druge, „oprali“ svoja prava delovanja. Svo fingiranje postupka vidi se kroz „prizmu“ krivične prijave podignute protiv mene tokom agresije NATO nad SRJ, a koja je kroz iskaze saokrivljenih i svedoka, klonirana i „dodavana“ u zapise njihovih izjava tokom istrage i krivičnog postupka.

U narednim redovima, kao svedok događaja i pažljivim tumačenjem prikupljene dokumentacije pokušaću da objasnim kako je u mom slučaju sve što se tvrdi, radi i čini u postupku, urađeno zarad političkih interesa, i prikrivanja najvećih zločina koji su se desili na teritoriji bivše SFRJ. Moji dokazi predočiće vam, da sem što su svi zločini usko povezani, da su ujedno i sinhronizovano organizovani od strane obaveštajnih službe svih bivših republika Jugoslavije, združeno sa američkim, francuskim, engleskim, ruskim, izraelskim tajnim službama. Pomenute inostrane strukture imale su interes da organizuju okupaciju ovih teritorija koja im je potrebna za novi hladni rat koji se vodi između pomenutih svetskih sila, dok su šefovi srpskih tajnih službi zarad materijalne koristi izdali zemlju kako bi im, radeći u interesu velikih svetskih sila, kasnije bilo omogućeno da kupuju banke, medije... i tako kontrolišu srpsko društvo.

SUDSKI POSTUPAK, PRESUDA; 2. DOKAZNI POSTUPAK, PRILOG I,II,III; 3. KOSOVO; 4. BOSNA-ZAIR-SREBRENICA-KOSOVO; 5. GENERALI – Geza Farkaš, A.Vasiljević, B.Gajić, B.Krga, I.Branković, Lj.Stojmenković, D.Živanović, PUKOVNICI – M.Stojanović, S.Šurović, M.Pantović, D.Telesković, A.Savović, iz kojih se pažljivom analizom može izvući zdrav zaključak – ko prikriva zločine, ko su organizatori, a ko izvršio, iz redova vojnih i policijskih, civilnih i kriminalnih struktura.

Zbog svega gore što je navedeno, predlažem da sud ponovo sasluša lica čiji su iskazi prepravljani i obesmišljeni tokom istražnog i krivičnog postupka, kao i lica čija saslušanja sud do sada nije izveo. Molim sud da kao svedoke sasluša:

Gezu Farkaša, Aleksandra Vasiljevića, Branka Krgu, Iliju Brankovića, Ljubodraga Stojimirovića, Dragana Živanovića, Momira Stojanovića, Stevana Đurovića, Miodraga Pantovića, Dragana Taleskovića, Aleksandra Savovića, Tomu Đurina, Aleksandra Dimitrijevića, Branka Vasiljevića, Mirka Božića, Obrada Stevanovića, predsednicu Fonda za humanitarno pravo Natašu Kandić, šefove službe Državne bezbednosti nadređene Draganu Leštariću i Nenadu Batoćaninu;

Predlažem da se kao svedok pozove i advokat Nebojša Maraš, tadašnji zamenik OJT-a, nadležan za moj slučaj. Isto predlažem i u slučaju istražnog sudije Miodraga Paunovića. Takođe molim da se kao svedoci pozovu i zapisničar iz istražnog postupka Snežana Krštić i zapisničar sa glavnog pretresa Slobodanka Nedeljković (jer tvrdim da je nemoguće da zapisnici imaju desetak hiljada pravopisnih grešaka, tako da ni jedan pasus ne može da se razume), odnosno da Sud pozove sve one koji su bili u kontaktu sa mnom koji mogu da dovedu do rasvetljavanja malverzacija u mom postupku.

Takođe dostavljam vam i dokumenta Resora DB, koja su sastavljena tokom 1999 i 2000. godine kako bi pružile potporu lažnoj krivičnoj prijavi i optužnici protiv mene, jer je službi DB i delu VJ, kao što sam već objasnio, u tom trenutku postalo neophodno da prikriju sve one sporne aktivnosti u Hrvatskoj, Bosni i na Kosovu kao i sve agente koji su iz njihovih redova radili za strane tajne službe. Slanje Dražena Erdemovića u Hagu, i montiranje aktivnosti koje se navode u sledećim redovima, među kojima su ratnih zločina, stvaranje paravojnih jedinica, profesionalna ubistva, politička ubistva, trafik oružja, izdaja i veleizdaja, poslužiće za tada tek predstojeće haške procese, a koji, u njihovoj režiji dokumentacije, lažno prikivaju moje aktivnosti koje su tada bile obaveštajnog karaktera.

Iako ova dokumentacija nije sto postotno zvanična, to postaje od onog momenta od kako Dražen Erdemović o njenom sadržaju priča kao svedok na suđenjima u Hagu, a što Goran Matić predhodno senzacionalno objavljuje u novinama. Ostavljam na sudu da utvrdi verodostojnost sadržaja dokumentacije, ali ostajem kategoričan da su kroz nju montirani i oprani najveći zločini koji su se odigrali na ovim prostorima.

Stoga molim sud i nadležne da utvrde verodostojnost navoda dokumentacije MUP Srbije, Resor DB sastavljen na 158 stranica i to pod naslovima PREDMETA, čije navode možete da pronadete u drugom delu registra DOKAZNI POSTUPAK I,II,III. Takođe predlažem i da Sud traži uvid u sva dokumenta iz krivičnog postupka koja sam imao kod Vojske Jugoslavije.

S poštovanjem,
Jugoslav Petrušić

13. oktobar 2009. god,
Beograd